

I

(Legislativní akty)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2022/590

ze dne 6. dubna 2022,

kterým se mění nařízení (ES) č. 138/2004, pokud jde o regionální souhrnný zemědělský účet

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 338 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽¹⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 549/2013 ⁽²⁾ zavádí Evropský systém účtů 2010 (dále jen „ESA 2010“) a obsahuje referenční rámec společných standardů, definic, klasifikací a účetních pravidel pro sestavování účtů členských států splňujících statistické požadavky Unie.
- (2) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 138/2004 ⁽³⁾ zakládá souhrnný zemědělský účet (dále jen „SZÚ“) v Unii, a to tak, že stanoví metodiku a lhůty pro předávání zemědělských účtů. SZÚ jsou satelitními účty národních účtů, jak je stanoveno v ESA 2010, jejichž účelem je získat výsledky, které jsou harmonizované a srovnatelné mezi členskými státy, aby bylo možné sestavit účty pro unijní účely. V roce 2016 zveřejnil Evropský účetní dvůr zvláštní zprávu č. 1/2016 nazvanou „Je Komisí zavedený systém měření výkonnosti ve vztahu k příjmům zemědělců dobře koncipovaný a vychází ze spolehlivých údajů?“. Uvedená zpráva obsahuje spolehlivé a relevantní připomínky a doporučení týkající se SZÚ a nařízení (ES) č. 138/2004.

⁽¹⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 8. března 2022 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 29. března 2022.

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 549/2013 ze dne 21. května 2013 o Evropském systému národních a regionálních účtů v Evropské unii (Úř. věst. L 174, 26.6.2013, s. 1).

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 138/2004 ze dne 5. prosince 2003 o souhrnném zemědělském účtu ve Společenství (Úř. věst. L 33, 5.2.2004, s. 1).

- (3) Regionální souhrnný zemědělský účet (RSZÚ) představuje SZÚ přizpůsobený na regionální úrovni. Samotné národní údaje nemohou poskytnout úplný a někdy velmi složitý obraz toho, co se odehrává na podrobnější úrovni. Regionální údaje proto pomáhají lépe porozumět rozmanitosti, která panuje mezi regiony, doplňují údaje týkající se Unie, eurozóny a jednotlivých členských států a zároveň reagují na rostoucí potřebu statistik pro účely vymezení odpovědnosti a zvyšují úroveň harmonizace, účinnosti a soudržnosti zemědělských statistik Unie. Je proto nezbytné začlenit RSZÚ do nařízení (ES) č. 138/2004 z pohledu metodiky a programu předávání údajů.
- (4) Statistiky již nejsou považovány pouze za jeden z mnoha zdrojů informací pro účely tvorby politik, ale namísto toho hrají v tomto procesu ústřední roli. Rozhodování založené na faktech vyžaduje statistiky, které v souladu s účely, kterým slouží, splňují vysoká kritéria kvality, jak stanoví nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 223/2009 ⁽⁴⁾.
- (5) Vysoce kvalitní regionální statistické údaje jsou hlavním nástrojem provádění, sledování, hodnocení, přezkumu a posuzování hospodářského, environmentálního a sociálního dopadu politik souvisejících se zemědělstvím v Unii, zejména společné zemědělské politiky (SZP), včetně opatření pro rozvoj venkova, nového modelu provádění SZP a národních strategických plánů, jakož i politik Unie týkajících se mimo jiné životního prostředí, změny klimatu, biologické rozmanitosti, oběhového hospodářství, využívání půdy, vyváženého a udržitelného regionálního rozvoje, veřejného zdraví, dobrých životních podmínek zvířat, bezpečnosti potravin a jejich zabezpečení a cílů udržitelného rozvoje Organizace spojených národů. RSZÚ má také zásadní význam pro přesné posouzení příspěvku odvětví zemědělství k dosažení Zelené dohody pro Evropu, zejména strategie „od zemědělce ke spotřebiteli“ a unijní strategie v oblasti biologické rozmanitosti. Stále více se uznává úloha regionů a regionálních údajů při provádění SZP. Regiony jsou důležitou hnací silou vytváření pracovních míst a udržitelného hospodářského růstu v Unii a poskytují lepší údaje pro posouzení udržitelnosti zemědělského odvětví z hlediska životního prostředí, obyvatel, regionů a hospodářství.
- (6) V souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ⁽⁵⁾ by měl být veřejnosti umožněn přístup k údajům shromážděným podle tohoto nařízení, které nebyly zveřejněny.
- (7) Nařízení (ES) č. 223/2009 poskytuje právní rámec pro evropskou statistiku a požaduje, aby členské státy dodržovaly statistické zásady a kritéria kvality, jež jsou v něm stanoveny. Pro posuzování a zlepšování kvality evropských statistik a pro související komunikaci mají zásadní význam zprávy o kvalitě. Výbor pro Evropský statistický systém schválil jako normu Evropského statistického systému pro podávání zpráv o kvalitě jednotnou integrovanou strukturu metadat. Prostřednictvím jednotných norem a harmonizovaných metod by tak mělo dojít ke splnění požadavků na statistickou kvalitu stanovených v nařízení (ES) č. 223/2009, zejména v čl. 12 odst. 3 uvedeného nařízení. Zdroje by měly být využívány co nejlépe a zatížení respondentů by mělo být co nejmenší.
- (8) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení tohoto nařízení by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci, pokud jde o podávání zpráv o kvalitě a jejich obsah. Komisi by dále měly být svěřeny prováděcí pravomoci, pokud jde o případné odchylky od uplatňování požadavků RSZÚ. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ⁽⁶⁾.
- (9) SZÚ poskytuje evropským tvůrcům politik třikrát za rok důležité roční makroekonomické údaje stanovené v příloze II tohoto nařízení. Stávající lhůta pro předání druhých odhadů SZÚ totiž jednoho z těchto tří předání, která mají být za rok uskutečněna, neposkytuje po skončení sledovaného období dostatek času pro shromáždění údajů, které by byly v porovnání s poskytnutými prvními odhady SZÚ kvalitnější. S cílem zvýšit kvalitu těchto druhých odhadů je třeba příslušnou lhůtu pro předání mírně posunout.

⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 223/2009 ze dne 11. března 2009 o evropské statistice a zrušení nařízení (ES, Euratom) č. 1101/2008 o předávání údajů, na které se vztahuje statistická důvěrnost, Statistickému úřadu Evropských společenství, nařízení Rady (ES) č. 322/97 o statistice Společenství a rozhodnutí Rady 89/382/EHS, Euratom, kterým se zřizuje Výbor pro statistické programy Evropských společenství (Úř. věst. L 87, 31.3.2009, s. 164).

⁽⁵⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. L 145, 31.5.2001, s. 43).

⁽⁶⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (10) Nařízení (ES) č. 138/2004 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno.
- (11) Jelikož cíle tohoto nařízení, totiž začlenění RSZÚ do stávajícího právního rámce evropské statistiky o SZÚ, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jej z důvodu jeho rozsahu a účinků může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.
- (12) Návrh byl konzultován s Výborem pro Evropský statistický systém,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení (ES) č. 138/2004 se mění takto:

- 1) V článku 3 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. První předání údajů se uskuteční v listopadu 2003.

Nicméně první předání údajů u regionálního souhrnného zemědělského účtu (RSZÚ) na úrovni NUTS 2 ve smyslu nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1059/2003 (*) se uskuteční do 30. září 2023.

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1059/2003 ze dne 26. května 2003 o zavedení společné klasifikace územních statistických jednotek (NUTS) (Úř. věst. L 154, 21.6.2003, s. 1).“

- 2) Vkládají se nové články, které znějí:

„Článek 3a

Šíření statistik

Aniž je dotčeno nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1367/2006 (*) a nařízení (ES) č. 223/2009, zpřístupní Komise (Eurostat) online a bezplatně údaje, které jí byly předány podle článku 3 tohoto nařízení.

Článek 3b

Posouzení kvality

1. Členské státy přijmou opatření nutná k zajištění kvality předávaných údajů a metadat.
2. Pro účely tohoto nařízení se pro údaje, které mají být předány v souladu s článkem 3 tohoto nařízení, použijí kritéria kvality stanovená v čl. 12 odst. 1 nařízení (ES) č. 223/2009.
3. Komise (Eurostat) posoudí kvalitu předávaných údajů. Za tímto účelem předají členské státy Komisi (Eurostatu) zprávu o kvalitě, a to poprvé do 31. prosince 2025, a poté každých pět let, kdy zpráva o kvalitě bude zahrnovat soubory údajů předané během sledovaného období.
4. Při uplatňování kritérií kvality stanovených v čl. 12 odst. 1 nařízení (ES) č. 223/2009 na údaje, které mají být předávány v souladu s článkem 3 tohoto nařízení, stanoví Komise prostřednictvím prováděcích aktů náležitosti, strukturu a hodnotící ukazatele pro zprávy o kvalitě uvedené v odstavci 3 tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 4a odst. 2 tohoto nařízení. Uvedené akty nepředstavují další podstatnou zátěž nebo náklady pro členské státy.

5. Členské státy poskytnou Komisi (Eurostat) bezodkladně všechny relevantní informace nebo změny týkající se provádění tohoto nařízení, které by jakýmkoli podstatným způsobem mohly ovlivnit kvalitu předávaných údajů.
6. Na základě řádně odůvodněné žádosti Komise (Eurostatu) členské státy poskytnou bezodkladně jakékoli další upřesňující informace nezbytné pro posouzení kvality statistických údajů.

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1367/2006 ze dne 6. září 2006 o použití ustanovení Aarhuské úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí na orgány a subjekty Unie (Úř. věst. L 264, 25.9.2006, s. 13).“

- 3) Vkládají se nové články, které znějí:

„Článek 4a

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen Výbor pro Evropský statistický systém zřízený nařízením (ES) č. 223/2009. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

Článek 4b

Výjimky

1. Pokud by použití tohoto nařízení vyžadovalo výrazné úpravy vnitrostátního statistického systému členského státu, pokud jde o provádění kapitoly VII přílohy I a programu předávání údajů pro RSZÚ, jak je uvedeno v příloze II, může Komise přijmout prováděcí akty, kterými se uvedenému členskému státu uděluje výjimka na dobu nejvýše dvou let. První předání údajů pro RSZÚ se však v každém případě uskuteční nejpozději 30. září 2025. Uvedené prováděcí akty se přijímají v souladu s přezkumným postupem podle čl. 4a odst. 2.
  2. Členský stát, který se rozhodne požádat o výjimku podle odstavce 1, předloží Komisi řádně odůvodněnou žádost o udělení této výjimky do 21. srpna 2022.
  3. Unie může vnitrostátním statistickým úřadům a jiným vnitrostátním orgánům uvedeným v čl. 5 odst. 2 nařízení (ES) č. 223/2009 poskytnout finanční příspěvky ze souhrnného rozpočtu Unie na pokrytí nákladů na provádění tohoto nařízení, pokud vytvoření RSZÚ vyžaduje zásadní úpravy vnitrostátního statistického systému členského státu.“
- 4) Příloha I se mění v souladu s přílohou I tohoto nařízení.
  - 5) Příloha II se nahrazuje zněním uvedeným v příloze II tohoto nařízení.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 6. dubna 2022.

Za Evropský parlament
předsedkyně
R. METSOLA

Za Radu
předseda
C. BEAUNE

PŘÍLOHA I

Příloha I nařízení (ES) č. 138/2004 se mění takto:

1) V části „Obsah“ se doplňuje nová kapitola, která zní:

„VII. Regionální souhrnný zemědělský účet (RSZÚ)

A. Obecné zásady

1. Úvod
2. Regionální hospodářství, regionální území
3. Základní jednotka při sestavování RSZÚ
4. Metody sestavování RSZÚ
5. Pojetí sídla a území
6. Odvětví zemědělství a charakteristické jednotky

B. Transakce s produkty

1. Produkce
2. Mezispotřeba
3. Tvorba hrubého kapitálu

C. Rozdělovací transakce a jiné toky

1. Všeobecná pravidla
2. Přidaná hodnota
3. Spotřeba fixního kapitálu
4. Subvence
5. Daně
6. Náhrady zaměstnancům
7. Čistý provozní přebytek
8. Úroky, pachtovné a ostatní nájemné
9. Zemědělský podnikatelský důchod: všeobecná pravidla pro výpočet

D. Stručné zhodnocení provádění

1. Úvod
2. Vymezení regionálního zemědělství
3. Měření zemědělské produkce
4. Neoddělitelné nezemědělské vedlejší činnosti
5. Mezispotřeba“.

2) V bodě 1.27 se třetí odrážka nahrazuje tímto:

„– nemohou podle konvence zahrnovat THFK ve formě nezemědělských produktů vyrobených ve vlastní režii (např. budovy nebo stroje). Předpokládá se, že uvedená výroba THFK ve formě nezemědělských produktů pro vlastní konečné použití je oddělitelnou činností, a vykazuje se tedy jako výroba oddělené místní činnostní jednotky. Služby ubytování poskytnuté zaměstnancům jako naturální odměna musí být zaznamenány podobným způsobem (zachycují se jako naturální odměna na účtu tvorby důchodů);“.

3) Bod 2.006 se nahrazuje tímto:

„2.006. V SZÚ se ceny udávají zaokrouhlené na nejbližší celé číslo nebo na jedno či dvě desetinná místa v závislosti na statistické spolehlivosti dostupných cenových údajů. Pro sestavení SZÚ jsou zapotřebí příslušné informace o cenách vstupů a výstupů.“

4) V bodě 2.108 se písmeno g) nahrazuje tímto:

„g) v hrubém pojistném obsažená úhrada za služby pojištění za účelem pojistného krytí rizik, jako jsou ztráty na hospodářských zvířatech, škody způsobené krupobitím, mrazem, požárem a vichřicemi. Zbytek, tj. čisté pojistné, je složkou zaplaceného hrubého pojistného, které je k dispozici pojišťovněm pro likvidaci škod.

Rozdělit přesně hrubé pojistné na uvedené dvě složky je možné pouze na úrovni celého národního hospodářství, což se provádí v rámci národních účtů. Členění složky služeb podle výrobních odvětví se obecně provádí pomocí vhodných klíčů, a to v souvislosti se sestavováním tabulek vstupů a výstupů (input-output). Při vyplňování uvedené položky v SZÚ se proto postupuje podle metodiky národních účtů (k zachycení subvencí souvisejících s pojišťovacími službami – viz 3.063, poznámka pod čarou 1);“.

5) V bodě 2.136 se třetí odrážka nahrazuje tímto:

„– změny v zařazení nebo struktuře dlouhodobých aktiv: např. změna hospodářského účelu užití půdy, mléčného skotu určeného na výrobu masa (viz 2.149, poznámka pod čarou 1) nebo zemědělských budov přestavěných pro soukromé nebo jiné hospodářské využití.“

6) Doplnuje se nová kapitola, která zní:

„VII. REGIONÁLNÍ SOUHRNNÝ ZEMĚDĚLSKÝ ÚČET (RSZÚ)

A. OBECNÉ ZÁSADY

1. Úvod

7.01. Regionální účty hrají důležitou roli při formulování, provádění a hodnocení regionálních politik. Objektivní, spolehlivé, konzistentní, ucelené, srovnatelné, relevantní a harmonizované regionální statistické ukazatele poskytují pevný základ politikám, které jsou zaměřeny na snižování hospodářských a sociálních rozdílů mezi regiony Unie.

7.02. RSZÚ představuje SZÚ přizpůsobený na regionální úrovni.

7.03. RSZÚ je tvořen stejnou sadou účtů jako SZÚ, koncepční problémy a problémy týkající se měření však způsobují, že se pro regiony používá sada účtů, které mají omezenější rozsah a míru podrobnosti než SZÚ na vnitrostátní úrovni.

7.04. Jakožto regionální účet se RSZÚ sestavuje na základě přímo shromážděných regionálních údajů a na základě celostátních údajů s regionálním členěním založeným na předpokladech. Kvůli nedostatku úplných, včasných a spolehlivých regionálních informací je třeba používat při sestavování regionálních účtů předpoklady. To znamená, že některé rozdíly mezi regiony nejsou nutně v regionálních účtech podchyceny (ESA 2010, 13.08).

2. Regionální hospodářství, regionální území

7.05. Sestavování regionálních účtů, ať už se týkají odvětví nebo institucionálních sektorů, vždy vyžaduje jasnou definici regionálního hospodářství a regionálního území. V teoretické rovině zahrnuje odvětví zemědělství v regionu jednotky (zemědělské podniky) zabývající se zemědělskými činnostmi (viz 1.60 až 1.66) na regionálním území.

- 7.06. Regionální hospodářství země je částí celkového hospodářství této země. Celkové hospodářství je vymezeno prostřednictvím institucionálních jednotek a sektorů. Skládá se ze všech institucionálních jednotek, jejichž převažující ekonomický zájem se soustřeďuje na ekonomickém území země. Ekonomické území se neshoduje zcela přesně se zeměpisným územím dané země (viz 7.08). Ekonomické území země se dělí na regionální území a extraregionální území (ESA 2010, 13.09).
- 7.07. Regionální území, jak je definováno v ESA 2010, je tvořeno tou částí ekonomického území země, která je přímo přiřazena k regionu. Svobodná pásma, celní sklady a továrny pod celní kontrolou jsou přiřazeny k regionům, ve kterých se nacházejí.
- 7.08. Uvedené rozdělení území se však zcela neshoduje s pojetím ekonomického území země používaným v rámci národních účtů. Extraregionální území je tvořeno částmi ekonomického území země, které nelze přiřadit k jednomu regionu a které jsou vyloučeny z RSZÚ, tj.:
- a) národní vzdušný prostor, teritoriální vody a kontinentální šelf, který se nachází v mezinárodních vodách, na něž daná země uplatňuje výhradní práva;
  - b) teritoriální enklávy tj. zeměpisná území, která se nacházejí v zahraničí a jsou využívána podle mezinárodních dohod nebo smluv mezi státy vládními zastupitelstvími země (vyslanectvími, konzuláty, vojenskými základnami, vědeckými stanicemi atd.);
  - c) ložiska ropy, zemního plynu apod. v mezinárodních vodách mimo kontinentální šelf dané země obhospodařovaná rezidentskými jednotkami.
- 7.09. Klasifikace územních statistických jednotek (NUTS) zavedená nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1059/2003 (*) poskytuje jednotné členění ekonomického území Unie. RSZÚ vyžaduje statistiky na úrovni NUTS 2 v podobě, v jaké jsou běžně stanovovány podle stávajícího režimu stanoveného v uvedeném nařízení. Pro vnitrostátní účely lze regionální účty také sestavit na podrobnější regionální úrovni, konkrétně v příslušných případech na úrovni NUTS 3 (ESA 2010, 13.12).
3. Základní jednotka při sestavování RSZÚ
- 7.10. Jednotkami používanými pro regionální účty podle odvětví jsou místní činnostní jednotky. Místní činnostní jednotka je pozorovatelnou formou výrobní jednotky.
- 7.11. Statistický přístup (odvětví) „si vystačí“ s pozorovatelnou jednotkou, i když to znamená odchýlení se od jedné činnosti. Stejně jako v případě SNA 2008 upřednostňuje ESA 2010 statistický přístup a podporuje místní činnostní jednotky pro sestavování národních účtů podle odvětví. Vymežují tedy stejnou jednotku pro odvětví, ať už na regionální, či národní úrovni.
- 7.12. Stejně jako SZÚ používá RSZÚ jako základní jednotku pro odvětví zemědělství zemědělský podnik – „přízpusobený“ podle určitých konvencí, aby splňoval příslušné cíle. Pro tuto volbu existují dva zásadní důvody. Jednotka „zemědělský podnik“ je místní činnostní jednotkou pro odvětví zemědělství (viz 1.09 až 1.17), která je vymezena jako část činnostní jednotky, jež se vztahuje k místní úrovni. Místní činnostní jednotka je rovněž nejvhodnější jednotkou pro odvětví zemědělství, ačkoli zahrnuje nezemědělské vedlejší činnosti, které nelze uvádět odděleně od zemědělských činností (viz 1.15 a 1.16, 1.25 až 1.32).
- 7.13. Použití zemědělského podniku jako základní jednotky znamená zahrnutí nezemědělské vedlejší činnosti těchto zemědělských podniků do RSZÚ (viz 7.12). Jelikož účelem SZÚ je změřit, popsat a analyzovat tvorbu příjmů ze zemědělské hospodářské činnosti, nezahrnuje jednotky, v kterých je zemědělská činnost pouze činností ve volném čase (např. domácí zahrady a domácí chov hospodářských zvířat). Oproti tomu jsou do SZÚ zahrnuty jednotky provádějící samozásobitelské hospodaření (viz 1.24).

7.14. Zemědělský podnik je referenční jednotkou pro statistické zjišťování týkající se odvětví zemědělství, ať už na národní, nebo regionální úrovni. Výhoda spočívá v tom, že kvantitativní hodnocení produkce může být založeno přímo na statistických systémech pro měření ploch, výnosů, velikosti stáda atd. Volba zemědělského podniku rovněž přispívá k lepší účetní soudržnosti.

4. Metody sestavování RSZÚ

7.15. Systém ESA (ESA 2010, 13.24 až 13.32) navrhuje dvě metody, které se týkají odvětví nebo institucionálních sektorů: metodu zdola nahoru a metodu shora dolů. Metoda zdola nahoru spočívá ve shromažďování údajů na úrovni jednotek (místních činnostních jednotek, institucionálních jednotek) a jejich následném sčítání, aby se získala regionální hodnota pro různé souhrnné ukazatele. Metoda shora dolů získává regionální hodnoty rozčleněním národních údajů pomocí ukazatele, který co nejvíce zohledňuje regionální rozložení příslušné proměnné. Tyto dvě metody lze také různými způsoby kombinovat, což systém ESA označuje jako „kombinace metod zdola nahoru a shora dolů“. Nicméně je třeba se vyhnout shromažďování stejných informací více než jednou, protože to vede k nadbytečnosti při vykazování údajů. Ačkoli se upřednostňuje metoda zdola nahoru, ve skutečnosti se v mnoha případech používá „kombinace metod zdola nahoru a shora dolů“. Podrobnosti o konkrétní metodě a zdrojích se naprosto transparentně stanoví ve zprávách o kvalitě, přičemž se uvede, které regionální údaje byly shromážděny přímo a které údaje vycházejí z vnitrostátních údajů s regionálním členěním na základě předpokladů.

5. Pojetí sídla a území

7.16. Hospodářské transakce podniků i domácností mohou překračovat hranice regionů. Podniky mohou rovněž vykonávat svou činnost ve více než jednom regionu, a to buď trvale, nebo dočasně, např. velké farmy mohou vykonávat svou činnost v různých regionech. Je proto zapotřebí zformulovat jasnou zásadu, která by pomohla členským státům při řádném přiřazování této meziregionální činnosti k příslušnému regionu.

7.17. Regionální účty odvětví jsou založeny na kritériu sídla výrobní jednotky. Každé odvětví na regionální úrovni zahrnuje skupinu místních činnostních jednotek se stejnou nebo podobnou hlavní hospodářskou činností, jejichž ekonomický zájem se soustřeďuje na daném regionálním území. Tento soustředěný zájem se často pojí s konkrétním dlouhotrvajícím umístěním v daném regionu, například institucionálních jednotek, ke kterým místní činnostní jednotky patří.

7.18. Regionální účty však mají řadu odlišných funkcí. U některých činností není vždy snadné vymezit jako příslušnou oblast region. Vztah mezi umístěním vedení podniku a fyzickým umístěním zemědělského podniku může být zdrojem problémů, neboť činitele zemědělské výroby může řídit vedení podniku z jiného regionu. U RSZÚ je důležité tyto dva subjekty oddělit. Z tohoto důvodu musí být zemědělský podnik přiřazen k regionu, ve kterém jsou umístěny jeho výrobní činitelé, a nikoli k regionu, ve kterém se nachází jeho vedení. Od jednoho vedení podniku tedy může být odděleno několik jednotek v rámci RSZÚ tj. tolik jednotek, kolik je regionů, ve kterých jsou umístěny místní činnostní jednotky, které se nacházejí mimo region vedení podniku.

7.19. Alternativní pojetí, které se obecně u národních a regionálních účtů nepoužívá, by bylo přísně územní. Podle tohoto pojetí jsou činnosti přiřazeny k území, ve kterém jsou skutečně vykonávány, bez ohledu na sídlo jednotek zapojených do příslušné činnosti.

7.20. Přestože se přístup založený na sídle používá u regionálního přiřazování transakcí rezidentských jednotek přednostně, poskytuje systém ESA 2010 do určité míry i používání přístupu založeného na území (ESA 2010, 13.21). Tyto případy nastávají při vytváření fiktivních jednotek pro pozemky a budovy v regionu nebo zemi, ve které se tyto pozemky nebo budovy nacházejí.

7.21. V hypotetickém případě, kdy rezidentské jednotky v regionu vykonávají činnost pouze na svém regionálním území, se pojetí sídla shoduje s pojetím území. Je tomu tak i v případě regionálního přiřazování založeného na fiktivních jednotkách vytvořených pro pozemky a budovy a pro podniky nezapsané v obchodním rejstříku v jiných zemích nebo v regionech, které se liší od regionu sídla vlastníka.

6. Odvětví zemědělství a charakteristické jednotky

- 7.22. Odvětví se skládá ze všech místních činnostních jednotek, které vykonávají stejnou nebo podobnou hospodářskou činnost (viz 1.59). Podle popisu v SZÚ odpovídá odvětví zemědělství v zásadě oddílu 01 NACE Revize 2, přičemž rozdíly jsou uvedeny v bodech 1.62 až 1.66. Oblast působnosti RSZÚ lze vymezit na základě seznamu charakteristických činností vypracovaného pro SZÚ. Mezi odvětvím zemědělství v SZÚ, a tedy i v RSZÚ, a odvětvím vytvořeným v rámci národních účtů (viz 1.93) existují rozdíly.

B. TRANSAKCE S PRODUKTY

- 7.23. Oceňování zemědělské produkce vytváří řadu specifických problémů. Nejdůležitější z nich se týkají sezónních produktů, živočišné výroby a časového rozvržení záznamů v účtech. Metodika SZÚ stanovuje přesná pravidla, která upravují, jak jsou zohledňovány dopady skladování sezónních produktů, jak je měřena živočišná výroba a jak musí být zaznamenávány produkty z nedokončené výroby. Tyto zásady se dodržují při sestavování RSZÚ. Nevylučuje to však možnost provedení určitých úprav na regionální úrovni, například pro živočišnou výrobu. Je třeba zdůraznit, že celková hodnota regionálního ocenění se musí shodovat s oceněním SZÚ.

1. Produkce

a) Měření produkce

- 7.24. V RSZÚ představuje produkce regionu úhrn produktů v rámci SZÚ vytvořených během účetního období v tomto regionu všemi jednotkami odvětví zemědělství, ať už určených pro marketing mimo toto odvětví, pro prodej do jiných zemědělských podniků nebo v některých případech pro využití stejným zemědělským podnikem. Z tohoto důvodu:

- a) jakýkoli zemědělský produkt opouštějící zemědělský podnik v regionu je zaznamenán jako součást produkce tohoto regionu, a to bez ohledu na jeho místo určení nebo jednotku, která jej kupuje;
- b) některé zemědělské produkty používané jako mezispotřeba téhož zemědělského podniku se zahrnují do produkce regionu (viz 2.056).

- 7.25. Výrobní proces obvykle trvá u hospodářských zvířat několik let. Při oceňování hospodářských zvířat je nutné rozlišovat mezi zvířaty klasifikovanými jako dlouhodobá aktiva (chovná a tažná zvířata, dojnice atd.) a zvířaty klasifikovanými jako zásoby (zvířata určená hlavně pro maso). Aby se zamezilo dvojímu započítávání, provádí se transakce zahrnující pohyb zvířat mezi zemědělskými podniky (které se považují za „kladný“ prodej pro zemědělský podnik prodávající hospodářská zvířata a za „záporný“ prodej pro zemědělský podnik nakupující hospodářská zvířata) tak, jak je uvedeno níže.

- a) transakce mezi zemědělskými podniky ve stejném regionu, které zahrnují zvířata klasifikovaná jako dlouhodobá aktiva, se vzájemně vyruší, kromě nákladů na převod vlastnictví (**); nezaznamenávají se do prodeje zemědělských podniků, a proto nejsou zahrnuty do produkce daného regionu;
- b) zvířata klasifikovaná jako zásoby, která jsou předmětem transakce mezi regiony, se považují za kladný prodej (spolu s vývozem) pro region původu a zvířata zakoupená z jiných regionů jako záporný prodej (spolu s dovozem) (***)
- c) pokud se náklady na převod vlastnictví (dopravní přírážky, obchodní rozpětí atd.) vztahují k obchodu se zvířaty klasifikovanými jako zásoby, odečtou se od produkce; k tomu dochází automaticky u nákupů od zemědělských podniků v jiných regionech, jelikož tyto náklady tvoří součást „záporného“ prodeje, zatímco v případě obchodu se zvířaty mezi zemědělskými podniky ve stejném regionu se upraví prodej, a tedy i produkce.

b) Ocenění produkce

7.26. Produkce je oceňována v základních cenách (viz 2.082.), tj. včetně dotací na produkty, minus daně z produktů. Tato metoda výpočtu znamená, že daně a dotace na produkty musí být rozčleněny podle regionů.

2. Mezispotřeba

a) Definice

7.27. Mezispotřeba zahrnuje zboží (jiné než dlouhodobá aktiva) a tržní služby spotřebované během výrobního procesu při výrobě jiného zboží (viz 2.097 až 2.109).

7.28. Při sestavování RSZÚ mezispotřeba zahrnuje:

- a) zemědělské produkty pořízené ke spotřebě během výrobního procesu od jiných zemědělských podniků (v témže regionu nebo v jiném regionu);
- b) některé produkty používané jako spotřeba uvnitř jednotky a zachycené jako produkce (viz 2.054 až 2.058 a 7.24).

7.29. S FISIM se v konkrétních případech zachází v regionálních účtech stejným způsobem jako v národních účtech. Pokud je odhad stavu úvěrů a vkladů k dispozici podle regionů, lze použít metodu zdola nahoru. Odhad stavu úvěrů a vkladů však obvykle nebývá podle regionů k dispozici. V takovém případě se rozvržení FISIM do uživatelských odvětví provádí druhou nejlepší metodou: jako ukazatel pro rozdělení se použije regionální hrubá produkce nebo hrubá přidaná hodnota podle odvětví (ESA 2010, 13.40).

b) Ocenění mezispotřeby

7.30. Všechny produkty a služby používané pro mezispotřebu jsou oceňovány v kupních cenách (bez odpočitatelné DPH) (viz 2.110 až 2.114).

3. Tvorba hrubého kapitálu

7.31. Tvorba hrubého kapitálu pro zemědělství se dělí na:

- a) THFK;
- b) změny zásob.

a) THFK

7.32. V zemědělství dochází k tvorbě fixního kapitálu v případě, kdy držitel získá nebo vytvoří dlouhodobá aktiva, která jsou určena k použití po dobu delší než jeden rok jako výrobní prostředek v procesu zemědělské výroby. Kritériem přiřazení pro zachycení THFK jsou odvětví uživatelů, nikoli odvětví, do kterého patří vlastník.

7.33. Dlouhodobá aktiva ve vlastnictví jednotky působící v několika regionech současně se rozvrhují do místních činnostních jednotek, kde se používají. Dlouhodobá aktiva používaná v rámci operativního leasingu se zaznamenávají v regionu vlastníka aktiv a aktiva používaná v rámci finančního leasingu se zaznamenávají v regionu uživatele (ESA 2010, 13.33).

7.34. Nová aktiva zahrnutá do fixního kapitálu se zaznamenávají v hrubé výši, tj. bez odečtení spotřeby fixního kapitálu. Kromě toho platí, že se u těchto aktiv obecně počítá spotřeba fixního kapitálu. Tvorba čistého kapitálu se získá odečtením spotřeby dlouhodobých aktiv od tvorby hrubého kapitálu.

7.35. Výrobní jednotky si mohou mezi sebou prodávat stávající aktiva, např. použité stroje. Pokud se aktiva pohybují napříč odvětvími a regiony, celková zaplacená cena je zahrnuta do THFK v jednom odvětví nebo regionu a obdržená cena je odečtena od THFK v druhém odvětví nebo regionu. Transakční náklady na převod vlastnictví aktiv, například právní poplatky za prodej pozemků a stávajících budov, nabyvatel započítá jako další THFK i v případě, že některé z nákladů hradí prodávající.

7.36. THFK pro hospodářská zvířata v jednom regionu se stanoví v souladu s ESA 2010 (3.124 až 3.138) a body 2.149 až 2.161 této přílohy. THFK pro hospodářská zvířata se zjišťuje jako rozdíl mezi nabytými hospodářskými zvířaty za rok (přirozený přírůstek a nákup mimo region včetně dovozu), včetně přírůstků pocházejících z produkce ve vlastní režii, a úbytky hospodářských zvířat (porážkou, prodejem do jiných regionů včetně vývozu nebo jiným konečným užitím). Po agregaci všech regionů je důležité zajistit, aby se meziregionální toky vzájemně vyrušily (bez nákladů na převod vlastnictví), aby tak součet celkové regionální THFK odpovídal THFK národních zemědělských účtů. V případě použití metody zdola nahoru se použije toto pravidlo: prodej zvířat zemědělským podnikům v jiných regionech představuje zápornou THFK, zatímco nákup z jiných regionů představuje kladnou THFK. Pro výpočet THFK pro hospodářská zvířata v rámci regionu lze použít doporučovanou metodu nepřímého výpočtu (viz 2.156).

b) Změny zásob

7.37. Zásoby zahrnují veškerá aktiva, která nejsou součástí fixního kapitálu a která jsou k určitému okamžiku dočasně v držení výrobními jednotkami. Rozlišují se dva druhy zásob: výrobní zásoby a odbytové zásoby (viz 2.171).

7.38. U zvířat klasifikovaných jako zásoby zahrnuje obchod, který se má zohlednit při výpočtu změn zásob, prodej a nákup z jiných regionů, jakož i dovoz a vývoz.

C. ROZDĚLOVACÍ TRANSAKCE A JINÉ TOKY

7.39. Praktické potíže se zajišťováním spolehlivých regionálních údajů o rozdělovacích transakcích v některých případech, zejména pokud jednotky vykonávají činnosti ve více než jednom regionu, nebo pokud region, ve kterém se určité činnosti provádějí, není vždy jasně vymezenou oblastí, objasňují, proč systém ESA zahrnuje regionální účty odvětví zemědělství pouze s ohledem na několik souhrnných ukazatelů: přidanou hodnotu, subvence, daně, náhrady zaměstnancům, pachtovné a jiný důchod, úroky a THFK.

1. Všeobecná pravidla

7.40. Rozdělovací transakce jsou zaznamenány na aktuálním základě, jinými slovy v okamžiku, kdy se ekonomická hodnota vytváří, přeměňuje nebo mizí, nebo když pohledávky a dluhy vznikají, přeměňují se nebo se ruší, nikoliv když se uskutečňuje platba. Uvedená zásada zaznamenávání rozdělovacích transakcí (založená na okamžiku vzniku, změny nebo zániku práv a povinností) se používá pro všechny toky, bez ohledu na to, zda se jedná o toky peněžní nebo zda k nim dochází mezi jednotkami či uvnitř téže jednotky.

7.41. Pokud však nelze přesně určit okamžik vzniku pohledávky (dluhu), lze použít okamžik placení nebo jiné přijatelné aproximační kritérium na aktuálním základě (viz 3.007).

2. Přidaná hodnota

a) Všeobecná pravidla

7.42. Přidaná hodnota je výsledkem výrobní činnosti hospodářství nebo některého z jeho odvětví během daného období a je vyrovnávací položkou účtu výroby. Jde o rozdíl mezi hodnotou produkce a hodnotou mezispotřeby. Představuje klíčovou položku při měření produktivity hospodářství nebo odvětví (viz 3.013) nebo regionu či odvětví regionu.

b) Ocenění přidané hodnoty

7.43. Přidaná hodnota může být uváděna v hrubém vyjádření (hrubá přidaná hodnota v základních cenách) nebo čistém vyjádření (čistá přidaná hodnota v základních cenách), tj. před odečtením spotřeby fixního kapitálu nebo poté. V souladu s metodou oceňování produkce (základní cena) a mezispotřeby (kupní cena) se čistá přidaná hodnota měří v základních cenách (viz 3.013).

7.44. Z použití základních cen vyplývá, že daně z produktů a subvence na produkty musí být přiřazeny ke konkrétním výrobkům a službám, které následně musí být rozděleny mezi regiony.

7.45. Odečtením ostatních daní z výroby od přidané hodnoty v základních cenách a přičtením ostatních subvencí na výrobu se získá přidaná hodnota v nákladech výrobních činitelů. Čistá přidaná hodnota v nákladech výrobních činitelů představuje důchod výrobních činitelů (viz 3.014).

3. Spotřeba fixního kapitálu

7.46. V RSZÚ podléhá zboží a služby, které tvoří fixní kapitál zemědělského podniku (například výsadby kultur s opakovanou úrodou, stroje a budovy, velká vylepšení půdy, software, náklady na převod vlastnictví nevyráběných aktiv) opotřebení a zastarávání jako u výrobních prostředků ve výrobním procesu. Toto opotřebení a zastarávání se měří jako spotřeba fixního kapitálu. Obdobně jako v rámci SZÚ se spotřeba fixního kapitálu nezjišťuje za produktivní zvířata.

4. Subvence

7.47. RSZÚ používá stejná pravidla jako SZÚ: toky, které jsou v SZÚ klasifikovány jako provozní subvence, jsou klasifikovány stejným způsobem v RSZÚ, přičemž obdobný přístup platí v případě toků ve formě kapitálových transferů.

5. Daně

7.48. RSZÚ používá stejná pravidla jako SZÚ: různé druhy daní jsou klasifikovány stejně v RSZÚ i SZÚ.

6. Náhrady zaměstnancům

7.49. U výrobců se náhrady zaměstnancům rozvrhují do místních činnostních jednotek, kde jsou lidé zaměstnáni. Pokud nejsou tyto údaje k dispozici, náhrady zaměstnancům se rozvrhují pomocí druhé nejlepší metody, která je založena na počtu odpracovaných hodin. Pokud nejsou k dispozici náhrady zaměstnancům ani počty odpracovaných hodin, používá se počet osob zaměstnaných u místních činnostních jednotek (viz ESA 2010, 13.42).

7. Čistý provozní přebytek

7.50. Čistý provozní přebytek se získá z čisté přidané hodnoty v základních cenách odečtením náhrad zaměstnancům a ostatních daní z výroby a přičtením ostatních subvencí na výrobu.

8. Úroky, pachtovné a ostatní nájemné

7.51. RSZÚ používá stejná pravidla jako SZÚ: toky, které jsou klasifikovány jako úroky, pachtovné a ostatní nájemné v SZÚ, jsou klasifikovány stejným způsobem v RSZÚ.

9. Zemědělský podnikatelský důchod: všeobecná pravidla pro výpočet

7.52. Přímo splatný důchod z vlastnictví vyplývající ze zemědělských činností a nezemědělských vedlejších činností, tj. nákladové úroky z půjček uzavřených v souvislosti s těmito činnostmi, včetně nákupu zemědělské půdy, a pachtovné placené vlastníkům pozemku, se odečte od provozního přebytku (viz 3.070 až 3.087).

D. STRUČNÉ POZNÁMKY K PROVÁDĚNÍ

1. Úvod

7.53. Tento oddíl má za cíl zdůraznit některé aspekty metodiky, zejména výběr zemědělského podniku a měření produkce.

7.54. Zemědělský podnik je referenční jednotkou pro statistické zjišťování týkající se zemědělství na národní a i nižší než národní úrovni. Představuje to pro RSZÚ velkou výhodu, neboť to znamená, že ocenění objemu produkce může být založeno přímo na statistických systémech pro měření ploch půdy, výnosů, velikostí stád atd. Výběr zemědělského podniku má rovněž tu výhodu, že umožňuje větší konzistentnost účtů. Produkce a náklady se totiž vztahují k totožným souborům jednotek, ačkoli se u jednotlivých zdrojů liší metody extrapolace. Na základě výběru zemědělského podniku spolu s příslušnými charakteristickými činnostmi a jednotkami není nutné provádět úpravy, které by mohly být sporné, například v případě domácích zahrad a domácího chovu hospodářských zvířat bez držitele. Tato konvence usnadňuje srovnávání mezi zeměmi. Propojenost se statistickými údaji ve skutečných množstvích, které jsou pro zemědělství klíčové a které zaručují konzistentnost měření účetních záznamů z důvodu omezení úprav nebo mimo statistických oprav, zjevně zjednodušuje a zkvalitňuje výpočty. Tyto aspekty jsou rovněž v souladu s cílem spočívajícím v upřednostňování přístupu zdola nahoru na RSZÚ.

2. Vymezení regionálního zemědělství

7.55. Odvětví zemědělství každého regionu se skládá ze všech zemědělských podniků, jejichž výrobní činitelé se nacházejí v tomto regionu. Tento princip, který je v souladu s pojetím sídla výrobních jednotek, může vyvolávat několik problémů: zemědělská statistika obvykle definuje umístění zemědělských podniků podle jejich vedení, nikoli přímo podle umístění výrobních činitelů. Tato dvě umístění nejsou vždy totožná, což bude pravděpodobně častým jevem, jelikož se zemědělské podniky zvětšují. Při sestavování RSZÚ se proto některé zemědělské podniky přearazují do jiných regionů, a v některých případech jsou dokonce rozdělovány. V praxi by to mohlo být obtížné. Jako vhodnější by se proto mohlo jevit zachování stejného umístění zemědělských podniků jako u statistického zjišťování. Tento návrh však závisí na dvou podmínkách: zaprvé, způsob stanovení umístění musí být u všech regionů v dané zemi totožný a zadruhé, všechny účetní položky musí být oceňovány ze zdrojů, které používají stejná pravidla pro stanovení umístění zemědělských podniků.

3. Měření zemědělské produkce

7.56. Zemědělská produkce zahrnuje některé rostlinné výrobky, které jsou opětovně použity stejným zemědělským podnikem ve formě mezispotřeby; jedná se zejména o krmiva. Zejména u plodin na orné půdě lze regionální produkci často určit na základě množství sklizeného v každém regionu, jehož hodnota je určena následným oceněním. V tomto případě se ocení veškerá produkce, ať už určená pro marketing mimo odvětví, pro prodej do jiných zemědělských podniků nebo pro využití stejným zemědělským podnikem. Produkce každého regionu se tedy získává přímo, v souladu s koncepcí přijatou pro SZÚ a RSZÚ. Ceny, kterými se oceňuje produkce, jež představuje spotřebu uvnitř jednotky, mohou také vycházet z regionálních údajů a odpovídat cenám, za které je tato produkce uváděna na trh. Nedostatek regionálních cenových údajů však představuje při oceňování produkce všeobecný problém, a to jak u (regionální) produkce, která je uváděna na trh, tak produkce, která představuje spotřebu uvnitř jednotky. Ocenění produktů představujících spotřebu uvnitř jednotky na RSZÚ proto způsobuje stejné problémy jako ocenění produktů, které jsou uváděny na trh. V situaci, kdy množství nelze ocenit na regionální úrovni, se samozřejmě jedná o něco jiného. V takovém případě lze obecně použít pouze metodu shora dolů založenou na ocenění na národní úrovni (****).

7.57. U zvířat, ať už jsou klasifikována jako zásoby nebo fixní kapitál, se zohlední následující prvky:

- oceňování změn zásob a THFK týkajících se zvířat na regionální úrovni, přičemž tyto dva toky jsou součástí nepřímé metody výpočtu produkce;
- oceňování obchodu se zvířaty mezi regiony, přičemž tento obchod je součástí nepřímé metody výpočtu produkce;
- rozdělení toků dovozu a vývozu zvířat mezi regiony;
- odpovídající přístup k nákladům na převod vlastnictví;
- způsob úpravy RSZÚ podle SZÚ.

- 7.58. V některých případech může být nepřímá metoda výpočtu živočišné produkce na regionální úrovni příliš složitá. V takových případech je vhodnější vypočítat produkci na základě modelu pomocí reálných údajů a následně upravit hodnoty na hodnoty v SZÚ.
4. Neoddělitelné nezemědělské vedlejší činnosti
- 7.59. Existuje několik způsobů, jak zahrnout neoddělitelné nezemědělské vedlejší činnosti do RSZÚ, a to v závislosti na druhu činnosti. Některé z těchto vedlejších činností jsou na regionální úrovni vysoce koncentrované, například zpracování zemědělských produktů. V takovém případě může ocenění produkce z hlediska množství i cen vycházet z místních statistických údajů. U této produkce jsou hodnoty v SZÚ v podstatě shodné s hodnotami v RSZÚ. V jiných případech to však může být obtížnější. U některých činností například nemusí být dostupný žádný regionální zdroj, zejména pokud tyto činnosti nejsou od samého začátku v některých regionech koncentrované. U ostatních činností jsou regionální údaje poskytovány ze statistických zjišťování nebo mikroekonomických účetních údajů (například zemědělské účetní datové sítě (FADN)), nelze však zaručit jejich regionální reprezentativnost. Údaje mohou být rovněž zastaralé, přičemž pro jejich spolehlivou aktualizaci nemusí být k dispozici žádné zdroje. Někdy nejsou k dispozici kvalitativní ukazatele na regionální úrovni. Ve všech těchto případech jsou výchozími hodnotami pro RSZÚ hodnoty SZÚ a často se musí používat metoda shora dolů.
5. Mezispotřeba
- 7.60. Mezispotřeba v RSZÚ zahrnuje zemědělské produkty používané zemědělskými podniky, ať už s nimi jejich držitelé obchodují přímo ve stejném regionu nebo v různých regionech, nebo se jejich držitelé mění prostřednictvím zprostředkovatelů, kteří se mohou nebo nemusí stát vlastníky těchto produktů před jejich dalším prodejem. Některé zemědělské produkty spotřeby uvnitř jednotky se rovněž zachycují jako mezispotřeba, zejména některé plodiny používané jako krmiva. Jako mezispotřeba se nezachycuje nákup zvířat, ani jsou-li dovážena.
- 7.61. První metodou výpočtu mezispotřeby zemědělských produktů na regionální úrovni je výpočet rozdílu mezi produkcí RSZÚ a částí produkce, která má opustit odvětví, a to podle jednotlivých produktů (****). Nejedná se však o zcela přesné vyjádření mezispotřeby zemědělských produktů ve všech regionech, byť jsou do ní zahrnuty zemědělské produkty určené k mezispotřebě zemědělskými podniky v jiných regionech, neboť do ní nejsou zahrnuty zemědělské produkty pocházející ze zemědělských podniků v jiných regionech. Mezispotřebu je proto nutné upravit podle hodnot v SZÚ.
- 7.62. Další metoda výpočtu, kterou lze použít, používá jako zdroj FADN. Pomocí tohoto zdroje lze ocenit mezispotřebu zemědělských produktů bez ohledu na to, zda pochází z prodeje jinými zemědělskými podniky nebo z jiných zdrojů, například z dovozu. FADN však nezahrnuje úplně všechny produkty, které jsou používány jako mezispotřeba konkrétním zemědělským podnikem, a proto je nutné provést opravy. Mezispotřebu je proto obdobně nutné upravit podle hodnot v SZÚ.
-
- (*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1059/2003 ze dne 26. května 2003 o zavedení společné klasifikace územních statistických jednotek (NUTS) (Úř. věst. L 154, 21.6.2003, s. 1).
- (**) Pokud odpovídající prodej a nákup spadají do stejného účetního období.
- (***) Nákup zvířete se nikdy nezaznamenává jako mezispotřeba (v zásadě se jedná o pořízení nedokončené výroby, viz 2.067.), přičemž výpočet živočišné produkce lze provést pouze nepřímo, na základě prodeje, tvorby hrubého fixního kapitálu a změny zásob.
- (****) Podle použité metody se spotřeba uvnitř jednotky upraví na hodnoty SZÚ.
- (*****) V tomto případě nejsou zahrnuty dovážené zemědělské produkty (mimo zvířata).“

PŘÍLOHA II

„PŘÍLOHA II

PROGRAM PŘEDÁVÁNÍ ÚDAJŮ

Za každou položku produkce (položky 01 až 18 včetně podpoložek) i za její složky se předává hodnota v základních cenách (hodnota ve výrobních cenách, subvence na produkty a daně z produktů).

Údaje za účet výroby a za tvorbu hrubého fixního kapitálu se předávají v běžných cenách i v cenách předchozího roku.

Všechny hodnoty se vykazují v milionech jednotek národní měny. Vstup práce se vyjadřuje v tisících ročních pracovních jednotek.

Údaje pro regionální souhrnný zemědělský účet (RSZÚ) se uvádějí na úrovni NUTS 2 a předávají pouze v běžných cenách.

1. Účet výroby

Položka	Seznam proměnných	Předání týkající se sledovaného roku n			
		a	b	c	d
		Listopad roku n (odhady SZÚ)	Březen roku n + 1 (odhady SZÚ)	Září roku n + 1 (údaje SZÚ)	Září roku n + 2 (údaje RSZÚ)
01	OBILOVINY (včetně osiva)	X	X	X	X
01.1	Pšenice a špalda	X	X	X	X
01.1/1	Pšenice obecná a špalda	—	—	X	X
01.1/2	Pšenice tvrdá	—	—	X	X
01.2	Žito a souřež	X	X	X	X
01.3	Ječmen	X	X	X	X
01.4	Oves a letní obilné směsky	X	X	X	X
01.5	Kukuřice na zrno	X	X	X	X
01.6	Rýže	X	X	X	X
01.7	Ostatní obiloviny	X	X	X	X
02	TECHNICKÉ PLODINY	X	X	X	X
02.1	Olejnatá semena a olejnaté plody (včetně osiva)	X	X	X	X
02.1/1	Semeno řepky a řepice	—	—	X	X
02.1/2	Slunečnice	—	—	X	X
02.1/3	Sójové boby	—	—	X	X
02.1/4	Ostatní olejniny	—	—	X	X
02.2	Bílkovinné plodiny (včetně osiva)	X	X	X	X
02.3	Surový tabák	X	X	X	X
02.4	Cukrovka	X	X	X	X

Položka	Seznam proměnných	Předání týkající se sledovaného roku n			
		a	b	c	d
		Listopad roku n (odhady SZÚ)	Březen roku n + 1 (odhady SZÚ)	Září roku n + 1 (údaje SZÚ)	Září roku n + 2 (údaje RSZÚ)
02.5	Ostatní technické plodiny	X	X	X	X
02.5/1	Přadné rostliny	—	—	X	—
02.5/2	Chmel	—	—	X	—
02.5/3	Ostatní technické plodiny: ostatní	—	—	X	—
03	PÍCNINY	X	X	X	X
03.1	Krmná kukuřice	—	—	X	X
03.2	Krmné okopaniny (včetně krmné řepy)	—	—	X	X
03.3	Ostatní píce	—	—	X	X
04	ZELENINA A ZAHRADNICKÉ PRODUKTY	X	X	X	X
04.1	Čerstvá zelenina	X	X	X	X
04.1/1	Květák	—	—	X	—
04.1/2	Rajčata	—	—	X	—
04.1/3	Ostatní čerstvá zelenina	—	—	X	—
04.2	Sazenice a květiny	X	X	X	X
04.2/1	Školkařské výpěstky	—	—	X	—
04.2/2	Okrasné rostliny a květiny (včetně vánočních stromků)	—	—	X	—
04.2/3	Výsadby	—	—	X	—
05	BRAMBORY (včetně sadby)	X	X	X	X
06	OVOCE	X	X	X	X
06.1	Čerstvé ovoce	X	X	X	X
06.1/1	Stolní jablka	—	—	X	—
06.1/2	Stolní hrušky	—	—	X	—
06.1/3	Broskve	—	—	X	—
06.1/4	Ostatní čerstvé ovoce	—	—	X	—
06.2	Citrusové plody	X	X	X	X
06.2/1	Sladké pomeranče	—	—	X	—
06.2/2	Mandarinky	—	—	X	—
06.2/3	Citrony	—	—	X	—
06.2/4	Ostatní citrusové plody	—	—	X	—
06.3	Tropické plody	X	X	X	X

Položka	Seznam proměnných	Předání týkající se sledovaného roku n			
		a	b	c	d
		Listopad roku n (odhady SZÚ)	Březen roku n + 1 (odhady SZÚ)	Září roku n + 1 (údaje SZÚ)	Září roku n + 2 (údaje RSZÚ)
06.4	Vinné hrozny	X	X	X	X
06.4/1	Stolní hrozny	—	—	X	—
06.4/2	Ostatní hrozny	—	—	X	—
06.5	Olivy	X	X	X	X
06.5/1	Stolní olivy	—	—	X	—
06.5/2	Ostatní olivy	—	—	X	—
07	VÍNO	X	X	X	X
07.1	Stolní víno	—	—	X	—
07.2	Jakostní víno	—	—	X	—
08	OLIVOVÝ OLEJ	X	X	X	X
09	OSTATNÍ ROSTLINNÉ PRODUKTY	X	X	X	X
09.1	Košikářské a pletací materiály	—	—	X	—
09.2	Osivo	—	—	X	—
09.3	Ostatní rostlinné produkty: ostatní	—	—	X	—
10	ROSTLINNÁ PRODUKCE (01 AŽ 09)	X	X	X	X
11	ZVÍŘATA	X	X	X	X
11.1	Skot	X	X	X	X
11.2	Prasata	X	X	X	X
11.3	Koňovití a jiní lichokopytníci	X	X	X	X
11.4	Ovce a kozy	X	X	X	X
11.5	Drůbež	X	X	X	X
11.6	Ostatní zvířata	X	X	X	X
12	ŽIVOČIŠNÉ PRODUKTY	X	X	X	X
12.1	Mléko	X	X	X	X
12.2	Vejce	X	X	X	X
12.3	Ostatní živočišné produkty	X	X	X	X
12.3/1	Surová vlna	—	—	X	—
12.3/2	Zámotky (kokony) bource morušového	—	—	X	—
12.3/3	Ostatní živočišné produkty: ostatní	—	—	X	—
13	ŽIVOČIŠNÁ PRODUKCE (11 + 12)	X	X	X	X
14	PRODUKCE ZEMĚDĚLSKÝCH VÝROBKŮ (10 + 13)	X	X	X	X

Položka	Seznam proměnných	Předání týkající se sledovaného roku n			
		a	b	c	d
		Listopad roku n (odhady SZÚ)	Březen roku n + 1 (odhady SZÚ)	Září roku n + 1 (údaje SZÚ)	Září roku n + 2 (údaje RSZÚ)
15	PRODUKCE ZEMĚDĚLSKÝCH SLUŽEB	X	X	X	X
15.1	Zemědělské služby	—	—	X	—
15.2	Pronájem mléčných kvót	—	—	X	—
16	ZEMĚDĚLSKÁ PRODUKCE (14 + 15)	X	X	X	X
17	NEZEMĚDĚLSKÉ VEDLEJŠÍ ČINNOSTI (NEODDĚLITELNÉ)	X	X	X	X
17.1	Zpracování zemědělských produktů	X	X	X	X
17.2	Ostatní neoddělitelné vedlejší činnosti (výrobky a služby)	X	X	X	X
18	PRODUKCE ZEMĚDĚLSKÉHO ODVĚTVÍ (16 + 17)	X	X	X	X
19	MEZISPOTŘEBA CELKEM	X	X	X	X
19.01	Osivo a sadba	X	X	X	X
19.02	Energie, maziva	X	X	X	X
19.02/1	— elektrická energie	—	—	X	—
19.02/2	— plyn	—	—	X	—
19.02/3	— ostatní paliva a pohonné hmoty	—	—	X	—
19.02/4	— ostatní	—	—	X	—
19.03	Hnojiva a prostředky zlepšující půdu	X	X	X	X
19.04	Prostředky na ochranu rostlin a pesticidy	X	X	X	X
19.05	Veterinární náklady	X	X	X	X
19.06	Krmiva	X	X	X	X
19.06/1	— krmiva dodávaná jinými zemědělskými pod- niky	X	X	X	X
19.06/2	— krmiva nakupovaná mimo zemědělské odvě- tví	X	X	X	X
19.06/3	— krmiva vyrobená a spotřebovaná uvnitř zemědělského podniku	X	X	X	X
19.07	Údržba strojů a zařízení	X	X	X	X
19.08	Údržba budov	X	X	X	X

Položka	Seznam proměnných	Předání týkající se sledovaného roku n			
		a	b	c	d
		Listopad roku n (odhady SZÚ)	Březen roku n + 1 (odhady SZÚ)	Září roku n + 1 (údaje SZÚ)	Září roku n + 2 (údaje RSZÚ)
19.09	Zemědělské služby	X	X	X	X
19.10	Nepřímo měřené finanční zprostředkovatelské služby (FISIM)	X	X	X	X
19.11	Ostatní výrobky a služby	X	X	X	X
20	HRUBÁ PŘIDANÁ HODNOTA V ZÁKLADNÍCH CENÁCH (18 – 19)	X	X	X	X
21	SPOTŘEBA FIXNÍHO KAPITÁLU	X	X	X	X
21.1	Stroje a zařízení	—	—	X	—
21.2	Budovy	—	—	X	—
21.3	Výsadby	—	—	X	—
21.4	Ostatní	—	—	X	—
22	ČISTÁ PŘIDANÁ HODNOTA V ZÁKLADNÍCH CENÁCH (20 – 21)	X	X	X	X

2. Účet tvorby důchodů

Položka	Seznam proměnných	Předání týkající se sledovaného roku n			
		a	b	c	d
		Listopad roku n (odhady SZÚ)	Březen roku n + 1 (odhady SZÚ)	Září roku n + 1 (údaje SZÚ)	Září roku n + 2 (údaje RSZÚ)
23	NÁHRADY ZAMĚSTNANCŮM	X	X	X	X
24	OSTATNÍ DANĚ Z VÝROBY	X	X	X	X
25	OSTATNÍ SUBVENCE NA VÝROBU	X	X	X	X
26	DŮCHOD Z ČINITELŮ (22 – 24 + 25)	X	X	X	X
27	PROVOZNÍ PŘEBYTEK / SMÍŠENÝ DŮCHOD (22 – 23 – 24 + 25)	X	X	X	X

3. Účet podnikatelských důchodů

Položka	Seznam proměnných	Předání týkající se sledovaného roku n			
		a	b	c	d
		Listopad roku n (odhady SZÚ)	Březen roku n + 1 (odhady SZÚ)	Září roku n + 1 (údaje SZÚ)	Září roku n + 2 (údaje RSZÚ)
28	PŘEDEPSANÉ PACHTOVNÉ A OSTATNÍ NÁJEMNÉ NEMOVITOSTÍ	X	X	X	X
29	Nákladové ÚROKY	X	X	X	X
30	Výnosové ÚROKY	X	X	X	X
31	PODNIKATELSKÝ DŮCHOD (27 – 28 – 29 + 30)	X	X	X	X

4. Součásti kapitálového účtu

Položka	Seznam proměnných	Předání týkající se sledovaného roku n			
		a	b	c	d
		Listopad roku n (odhady SZÚ)	Březen roku n + 1 (odhady SZÚ)	Září roku n + 1 (údaje SZÚ)	Září roku n + 2 (údaje RSZÚ)
32	TVORBA HRUBÉHO FIXNÍHO KAPITÁLU V ZEMĚDĚLSKÝCH PRODUKTECH	—	—	X	X
32.1	Tvorba hrubého fixního kapitálu ve výsadbách kultur	—	—	X	—
32.2	Tvorba hrubého fixního kapitálu ve zvířatech	—	—	X	—
33	TVORBA HRUBÉHO FIXNÍHO KAPITÁLU V NEZEMĚDĚLSKÝCH PRODUKTECH	—	—	X	X
33.1	Tvorba hrubého fixního kapitálu ve strojích, zařízeních a dopravních prostředcích	—	—	X	—
33.2	Tvorba hrubého fixního kapitálu v budovách	—	—	X	—
33.3	Ostatní tvorba hrubého fixního kapitálu	—	—	X	—
34	TVORBA HRUBÉHO FIXNÍHO KAPITÁLU (BEZ ODPOČÍTELNÉ DPH) (32 + 33)	—	—	X	X
35	TVORBA ČISTÉHO FIXNÍHO KAPITÁLU (BEZ ODPOČÍTELNÉ DPH) (34 – 21)	—	—	X	X
36	ZMĚNY STAVU ZÁSOB	—	—	X	X
37	KAPITÁLOVÉ TRANSFERY	—	—	X	X
37.1	Investiční dotace	—	—	X	—
37.2	Ostatní kapitálové transfery	—	—	X	—

5. Vstup práce v zemědělství

Položka	Seznam proměnných	Předání týkající se sledovaného roku n		
		a	b	c
		Listopad roku n (odhady SZÚ)	Březen roku n + 1 (odhady SZÚ)	Září roku n + 1 (údaje SZÚ)
38	ZEMĚDĚLSKÁ PRACOVNÍ SÍLA CELKEM	X	X	X
38.1	Neplacená zemědělská pracovní síla	X	X	X
38.2	Placená zemědělská pracovní síla	X	X	X“